

מדוע, לפסיכואנליטיקאי ארגנטינאי, חשוב שמרין לה פן לא תיבחר בבחירות הקרובות בצרפת? מאת גוסטבו שטיגליץ

מדוע, לפסיכואנליטיקאי ארגנטינאי, חשוב שמרין לה פן לא תיבחר בבחירות הקרובות בצרפת?

מאת גוסטבו שטיגליץ

Gustavo Stiglitz

בשנת 1991, לפני הקמתה של האסכולה באוריינטציה לאקאנאינית (EOL), ז'אק אלן מילר אמר בבואנוס איירס כי "ארגנטינה איננה אירופה". הוא אמר זאת וחזר על כך, לכאורה בטאוטולוגיה, המעניקה משמעות חדשה למשפט הראשון: "השדה הפרוידיאני הוא השדה הפרוידיאני".

מדובר בטאוטולוגיה לכאורה, מכיוון שהמשמעות האמיתית הינה שהשדה הפרוידיאני אינו קשור לגיאוגרפיה, אלא הינו מעשה של שיח.

כמו כן הוא גם מעשה של שיח, ולכך יש תמיד השלכות על חייהם וגופיהם של ההוויות המדברות, עליית השל הסרגציה ושל האידיאולוגיות ה'פילוטוטליריסטיות', שזרמות בפרקטיקה של טוט ליטריזם של ממש.

מעשי השיח אינם מוגבלים עוד, כמו בעבר, לגאוגרפיה מסוימת.

בין אפקטים אחרים, הגלובליזציה מעוררת באזורים שונים בעולם – בו זמנית או בהפרשי זמן קצרים מאוד – את השלכותיהן של המגמות ההולכות ומשתלטות במקום מסוים.

לדוגמה, תוצאה אחת של התקדמות הקפיטליזם העכשווי הגרוע ביותר, היא ש"הפסיכופתולוגיה של חיי היומיום" – במילותיו של זיגמונד פרויד – המוכרת לנו, הפכה ל"פסיכופתולוגיה של חיי היומיום הקפיטליסטיים", על פי טענתו של הפילוסוף איגנסיו קסטרו ריי.

מדובר בפסיכופתולוגיה המתאפיינת בשלילת הייחודיות שבכל אחד ואחד בתגובתו לאתגרי החיים, בעקבות האידיאלים הסטיסטיים והנורמטיביים המבקשים להעלים את הסובייקטיביות השונות תחת צו המנחה להפוך את כולנו לשווים.

אבל לא שווים בפני החוק או בעלי זכויות דמוקרטיות שוות, אלא כולם ברי הערכה באמצעות קנה מידה אחד, סטנדרטי.

האדון בן זמננו אינו בהכרח מניף את השוט – אם כי לעתים הוא אכן עושה זאת – על מנת לצמצם את החירויות של הזולת לתועלתו שלו.

כעת הוא משתמש בשוט הסטיסטיקות ובפרשנויות השקריות ו/או הזדוניות שלו. כפי שטען פייר לז'נדרה, דבר זה מביא להנעת הגופים על מנת לפרוץ את הסובייקטיביות, לשם דחיקה אל העוני, ההגירות הבלתי-חוקיות, המלחמות, הרעלים.

הוכחה להתפשטותן של מגמות אלה בעולם, טמונה בכך שהאסכולה של האוריינטציה הלאקאנאינית, וכל WAP - קיבלו קריאה דחופה מעמיתיהם באירופה, המודאגים מהתקדמותו של הימין הקיצוני ומהסכנה להגבלת חופש הדיבור הכרוכה בכך.

עד לאחרונה, צרפת הייתה ארץ רחוקה. לא עוד. עכשיו יותר מתמיד, ארגנטינה היא אירופה, שלא בעקבות האידיאלים של העולם האבוד של ילדי המהגרים האירופאיים שהגיעו למחוזותנו, כשהם נרדפים על ידי המשטרים המאיימים לחזור כעת. אלא ארגנטינה כעת היא אירופה, כיון שהיא סובלת את תוצאות הקפיטליזם שלוח הרסן.

אין זה זר לנו, לא בארגנטינה וגם לא ברחבי אמריקה הלטינית.

בתור פסיכואנליטיקאים, המעוניינים במימושם של חופש המילה והגופים, עלינו להתייחס לעמדות אלה ולהתמודד איתן.

כמו כן, אנחנו דוחים את טוטליטריזם הספרה, שיחד עם אידיאולוגיית ההערכה והסטנדרטיזציה, מחלחל אל תוך הדמוקרטיה שלנו ופוגע בחופש הבחירה. במובן זה, מדובר בסיכון שנוכח גם בארצנו, ועל כן חשוב בשבילי ובשביל הפסיכואנליטיקאים הארגנטינאים שמרין לה פן לא תנצח בבחירות הקרובות בצרפת. כפי שקרה לאחרונה – והסתיים בכישלון – הרצון שדונלד טראמפ לא ייבחר בארצות הברית. אנחנו, הפסיכואנליטיקאים, מחויבים לעבודה שלנו ולאיי הנוחות הקיימת בזמננו בערינו. בנוגע למגמות המתקוטטות הללו, לא מדובר בפסיכואנליזה בלבד. אלה הם אורחות החיים, כלומר, מה שמונח על כף המאזניים הוא הקשר עם השפה, עם הרגשות ועם הגוף. הכבוד לשוני והדרכים לחיות את האהבה, תלויים באורחות חיים אלה. זה לא מעט בשעה שעלינו לבחור איזה סוג של חיים אנחנו רוצים לחיות.

גוסטבו שטיגליץ הינו נשיא ה-EOL בארגנטינה.
תרגמה: סולי פלומנבאום

עריכה וקריאה: נתי ברנט

on marzo 28, 2017

Enviar por correo electrónico [Escribe un blog](#) [Compartir con Twitter](#) [Compartir con Facebook](#) [Compartir en Pinterest](#)